

Noodkreet !!!!

Geachte Minister Bijsterveldt.

Dit kan toch niet de bedoeling zijn!!

Met de plannen die U hebt, zou mijn kind met Down-syndroom dadelijk **thuis** komen zitten...

Hij zit nu in groep 7 van de reguliere basisschool. Hij heeft daar zoveel geleerd.. Hij is helemaal “geaccepteerd” in de groep hij kan lezen, schrijven en rekenen. Hij leert meer taal, beter praten en meer schoolse vaardigheden. . Internationaal en Nederlands onderzoek heeft uitgewezen dat leerlingen met Downsyndroom meer leren in het regulier onderwijs dan in het speciaal onderwijs.

We hebben gekozen voor regulier onderwijs om zijn ontwikkeling te stimuleren, en sociaal netwerk te verbreden. Vanuit de rugzak is er nu een klassenassistente aangenomen om hem de extra zorg en ondersteuning te geven die hij nodig heeft. Met deze zorg kan hij een heel eind komen, zodat hij dadelijk in de toekomst ook een goede plek in de maatschappij kan ambiëren. Zonder deze rugzak kan hij niet op deze school blijven, de school heeft aangegeven dat zonder deze financiële ondersteuning deze klassenassistent niet bekostigd kan worden.

Onze zoon met Down syndroom, is best van hoog niveau, in het speciaal onderwijs zou hij ondervraagd worden, alles is daar aangepast voor mensen die erg veel zorg en structuur nodig hebben. Niet in vergelijking met de maatschappij waar iedereen als maar meer moet presteren. Wil hij een plek krijgen of later evt. iets in deze maatschappij mag betekenen, zal hij zich nu zoveel mogelijk in de gewone maatschappij moeten handhaven. Alles wat we er nu in investeren zal later verbetering bieden in zijn zelfredzaamheid.

Het is ook zeker geen goede zaak, dat de financiën niet meer aan de leerling gekoppeld word, wij als ouders niet meer kunnen bewaken of het geld wel daadwerkelijk aan het kind met beperking besteed word. Al regelmatig heb ik bij het bestuur waar onze school is aangesloten, discussie gevoerd hoe belangrijk het is om onze kinderen op een reguliere school te plaatsen. Als ouder ben je met deze regeling erg afhankelijk hoe een bepaald bestuur hier tegenover staat. En afhankelijk van dié ene school die het gelukkig wel ziet zitten en de meerwaarde ziet, zowel voor onze kinderen als voor de andere kinderen. Volgens school ook een hele verrijking, zodat kinderen integreren en het “gewoon” vinden dat er een kind die net even anders is er “gewoon” bijhoort, en hier mee leren omgaan.

Om deze verantwoording bij de besturen te leggen, is een slechte zaak zo’n overkoepelend bestuur kan toch niet beoordelen wat goed is voor mijn kind. Men gaat beslissen zonder het kind enigszins te kennen(gezien te hebben) welke school het beste bij hem zal passen. Nu we als ouder hier nog inbreng en keuzevrijheid in hebben kunnen we zelf bewaken of het geld goed word ingezet, en niet uitgegeven word aan zaken waar deze financiering niet voor bedoeld is. In deze maatschappij waar prestatie van scholen voorop staat, en waar kinderen

die net wat minder presteren klakkeloos geweigerd worden. Waar alléén de resultaten van de cito-scores belangrijk zijn om te vermelden. WALGELIJK!!! We zijn als ouders al bijna drie jaar bezig om ook een plek te zoeken in het reguliere Voortgezet onderwijs. We zijn met een groepje ouders in overleg met een reguliere school voor Voortgezet onderwijs, om een integratieklas binnen deze school te creëren. De school stond hier aanvankelijk open voor. Maar met deze huidige bezuiniging trekken ze hun plannen terug, als er geen financiële middelen beschikbaar zijn, kan het geen doorgang vinden. Een kind met een verstandelijke beperking begeleiden in het regulier onderwijs vraagt meer van een school. Bij kinderen met een verstandelijke beperking zijn veel vaker aanpassingen van de leerstof nodig. Bovendien is er een grotere noodzaak voor individuele instructie om tot leren te komen.

Het kan toch niet de bedoeling zijn dat alles wat we nu opgebouwd hebben te vernietigen....

De plannen die hier nu liggen, zijn onacceptabel. Onze kinderen met Down-syndroom verdienen ook een plek in deze samenleving. Het is asociaal om deze plannen door te voeren bij deze kwetsbare groep.

We blijven vechten!!! onze kinderen kunnen het niet, er moet toch iemand voor ze opkomen

Hopend U hiermee voldoende geïnformeerd om Uw plannen tot inkeer te brengen.

Met vriendelijke groet,

Mia Kusters (ouder zoon met Down-syndroom)